

Baltas paukštis – Vytautas Kernagis

Kol dar lelijos ežere, Kol dar virš upių kyla rūkas,
Kol baltas paukštis danguje Dar gieda tau ir man.

Kol dar tarp gatvių ir namų Nepasiklydo mano balsas,
Kol dar tavim šventai tikiu, Kol dar tikiu šventai.

*Po nakties diena,
Po lietaus miškai kvėpia,
Po mirties šviesa –
Amžina.
Tarp Lietuvos
Ir tarp dangaus aukšto
Gieda paukštis virš mūsų...
Ir giedos.*

Kol dar matau, kol dar girdžiu, Kol dar į kalną mano kelias,
Kartoju paprastus žodžius - Tie žodžiai man ir tau.

Original

St.: F, G/B, C.	Pr.: C, F, C.
F, G/B, C.	Dm, G7, C.
Gm/E, A, Dm.	Bb, C7, F, (Bb).
Bb, C, F, (G,C)	F, C, F, (C).

Capo 2 (Bjelle)

St.: G, Em D	Pr.: G, D, G, (D)
G, Em, D.	Em, A, D.
Fis m, B7, Em.	C, D, G, C.
C, D, G.	G, D, G, D.

Kalifornija – Vytautas Kernagis

Tu nežinai, kodėl šalikelėj sustoji,
Kodėl pamoji, šūkteli: "Palauk!"
Taksistas atsidūsta, užsideda kepurę,
Tavęs pasiteirauja: "Kur brolau?"

*Tau burnoje ištirpsta žodis - Kalifornija...
Lyg būtum taip toli nuo Lietuvos.
Juk Kalifornijoje merginos, Smagus ir lengvas vynas.
O Kalifornijoje saulėtas dangus*

Už du litus, senas skolas,
Kišenėj virpančias rankas
Tu įkalbėk, tave parveš,
Parveš namo.

*Tau burnoje ištirpsta žodis - Kalifornija...
Lyg būtum taip toli nuo Lietuvos.
Juk Kalifornijoje merginos, Smagus ir lengvas vynas.
O Kalifornijoje saulėtas dangus*

Ir tik staiga tau viskas šlykščiai atsibosta,
Ir grįžt namo jau nebejauti prasmės,
O radijas vis pažada, vis pažada rytojų,
Taksistas atsidūsta, kur toliau...

*Tau burnoje ištirpsta žodis - Kalifornija...
Lyg būtum taip toli nuo Lietuvos.
Juk Kalifornijoje merginos, Smagus ir lengvas vynas.
O Kalifornijoje saulėtas dangus*

-(C), Dm, G, C, Am.

Kvailutė Onutė – Vytautas Kernagis

Dm C Dm C Dm C Dm
Rado Onulė prie tako Raudoną siūlą. Iš vaikiškos kojinės,

F G Dm G Dm G

O gal iš vaivorykštės?

Dm C Dm C Dm

Atsisėdo ant kupsto, Ir pagailo Onulei to siūlo,

F G Dm

Ir iš gailumo - apsiverkė.

Dm G Dm G Dm G Dm

Ir pagailo Onulei Vyturio lizdo dirvone, Šį rytą į kūdrą įkritusios bitės

F G Dm

Ir smėlyje vaiko pėdos.

Dm G Dm G Dm

Ir pagailo Onulei, Kad plūgais apars vyturio lizdą dirvone,

G Dm G Dm

Kad bitė ratuota namo nesugrįš

F G Dm

Ir liks alkana bičių motina,

Dm Bb/D C Gm/A7

Kad vaikai tie - užaugęs pasens, O raudonos vaikiškos kojinės

Dm Gm/Bb A7 Dm C Dm C

Bus per mažos, per mažos jų kojoms, Per mažos.

Dm C Dm C Dm C Dm C

Sėdėjo prie tako Onulė Ir verkė, Laikydama rankoje siūlą,

Dm C Gm/Bb A7 Dm

Taip verkė, taip verkė, Lyg būtų sudegę namai. - (2 X 2)

C Dm

Kvailutė Onulė. - (X 3)

Laumės vaikas – Vytautas Kernagis

Čiūčia liūlia laumės vaiką,
Kreivą, šleivą ir kuprotą,
Skamba seno vario žiedas,
Laumės vaikui dovanotas,

*Vėjy grūdintas ir kaltas,
Laumės vaikas kaltas... kaltas,
Kad nešoka, nedainuoja,
Kad nemiklios kreivos kojos.*

Laumė močia tūžta pyksta
Ir už stalo nesodina.
Viską žino - tik nežino,
Kad sparnai jos vaikui dygsta.

*Kad išskris jis vieną naktį,
Rudenį, prieš patį lietų.
Vidury didžiulės aikštės
Žmonės ras varinį žiedą...*

St.:Am, G.	Pr.: Am, B(Gis7).
Am/F, E7.	C, D.
	F, G.
	F, E, Am.

Linksminkimos

Žodžiai - Antano Vienažindžio

Muzika - Vytauto Kernagio

*Linksminkimos, linksminkimos, Pakol jauni esma -
Nebus laiko mums linksmintis, Kada pasenėsma. - (4 X 2)*

1.Siaudžia griaudžia paukštužėliai, Gražiai čiulbėdami,
Taip linksminkimos, jaunėliai, Dainas dainuodami...

2.Dabar mūsų aukso dienos, Kaklo nieks negriaužia.
Daug nerūpi, pakol vienas, Ir vargai nespaudžia.

3.Prieš mus visą šį pasaulį atverta ant svieto.
Kur nukaksma, ten atrasma Mes dėl savęs vietą.

4.Kožnas vienas mumis myli, Ant rankų nešioja,
Visur kvietkus ir grožybes Mums po kojų kloja.

*Linksminkimos, linksminkimos, Pakol jauni esma -
Nebus laiko mums linksmintis, Kada pasenėsma. - (4 X 2)*

Original:

Pr.: D, A. D, G.
D,A7. D,A, (D,A)D.

St1,4.:D,G. Cis7, Fis7.
Bm, A, Bm. A, Bm, A7.

St2,3.: D, A. D, G.
D, A7. D, A7, D, (A).

Capo 2:

Pr. : C, G. C, F.
C, G. C, G, (C,G)C.

St1,4: C, F. H7, E7.
Am,G, Am. G, Am, G7.

St2,3.: C, G. C, F.
C, G7. C, G, C, (G).

Mūsų dienos, kaip šventė – Vytautas Kernagis

Mano gimtine esi, mėlynas Nemuno vingi,
Tau aš dėkingas esu už savo skausmą ir viltį.
Baltijos jūra lengvai supa svajonių laivelį,
O tarp žalių ežerų stovi malūnas prie kelio.

Mūsų dienos - kaip šventė, Kaip žydėjimas vyšnios,
Tad skubėkim gyventi, Nes prabėgs - nebegrįš jos!
Tad skubėkime džiaugtis! - Lai, prabėgs - nebegrįš jos!
Mūsų dienos - kaip šventė, Kaip žydėjimas vyšnios.

Čia aš gimiau ir jaučiau metų prasmingą likimą,
Čia su visais dainavau - koks aš gražus ir laimingas!
Skamba, oi skamba šilai nuo mūsų laimės ir juoko,
Jeigu kam liūdna labai, jūs būtinai atvažiuokite Čia! Pas mus! Nes...

Mūsų dienos - kaip šventė, Kaip žydėjimas vyšnios,
Tad skubėkim gyventi, Nes prabėgs - nebegrįš jos!
Tad skubėkime džiaugtis! - Lai, prabėgs - nebegrįš jos!
Mūsų dienos - kaip šventė, Kaip žydėjimas vyšnios.

St.: C, Dm, G.

Dm, G7, C, (Dm, G7).

C, Dm, G.

Dm, G7, C.

Pr.: (C7), F, G, C.

(A7), Dm, G7, C.

Naktele – Vytautas Kernagis

Vasaros naktis trumpa
Švinta tavo akyse.
Liūdesio vėl valanda ateina.
Taip laukta ir tiek laukta,
Paslapties šventos pilna
Baigias jau naktis.

*Dar pabūk, naktie, (Ir todėl sustok) palauk, naktele,
Ryto dar nekviesk, palauk.
Laiko sustabdyti nieks negali.
Visa tai žinau, tačiau
Vėl ir vėl tavęs prašau ...Palauk...*

Žodžiai nieko nepakeis,
Rytas tuoj į mus įeis.
Dar bandai sugrižt, bet veltui.
Lieka tik šventa naktis,
Vasaros trumpa naktis,
Mūsų paslaptis.

Original:

St.: Fm, Bbm.	Pr.: Db, F, Bbm.
Db, Ab, C7.	Ebm, Ab.
Fm, Bbm.	Db, F, Bbm.
Eb, Ab.	Ebm, Ab, Fm

Capo 4 (Am)

St.: Am7, Dm7.	Pr.: F, A7, Dm7.
F, C, E7.	Gm7, C7.
Am7, Dm7.	F, A7, Dm7.
G, C.	B, F, (D7).

Nuo Mano lango – Vytautas Kernagis

Nuo mano lango lig tavo durų - tūkstantis varstų...
Per visą naktį po visą miestą - šešėlių žingsniai,
Švaistūnas klevas žvangantį auksą pavėjui žarsto –
Iš lapų saujos rudenio saulės nebesurinksi...

Nuo mano delno lig tavo skruosto - prieblandos vėsios,
Šešėlių žingsniai, vaiduoklių rūkas, užburtas rūmas...
Per visą naktį lyg šiltą paukštį nešu ištiesęs
Tokį vienintelį, vienišą tokį savo švelnumą...

Am, D.

Am, D.

D, Am.

D, Am. C, G,Am.

Purpurinis vakaras – Vytautas Kernagis

Purpurinis vakaras varva -
Lyg aplietas aviečių sultimis.
Ant akmens šianakt dėsime galvas,
Po žvaigždėm šianakt gulsimės. - (2X2)

Na tai kas, kad benamiai, bedaliai,
Na tai kas, kad šunų apskalyti.
Akyse šoka pušis. Žalia!..
Ir šalna dar žolės nepalietė. - (2X2)

O paskui - bus, kaip būt privalo:
Kažkam - žirgas, kažkam - tik kamanos...
Paskutinę taureę - lig galo,
Iki dugno! Ir veidu - į samanas. - (2X2)

A7, D.

A7, D, D7.

Gm, D.

A7, D, D7.

Širdele mano – Vytautas Kernagis

Am E Am
Širdele mano, o kodėl tu liūdna?
E Am
Širdele mano, kur jaunystė tava?
A7 Dm G C
Dienelės slenka ir nė vieno neaplenkia
Am E Am
Sakyk, širdele, kur jaunystė tava?

Am E Am
Širdelė daužos, trokšta laimės jinai
E Am
Iš meilės laužas, pasiliko tiktai.
A7 Dm G C
Prabėgo dienos, dingo laimė mėnesienoj
Am E Am
Neverk, širdele, ir be jos bus gerai.

Am E Am
Širdele mano, o kodėl tu liūdna?
E Am
Širdele mano, kur jaunystė tava?
A7 Dm G C
Prabėgo dienos, dingo laimė mėnesienoj
Am E Am
Neverk, širdele, ir be jos bus gerai.

(Am), E, Am, (A7)
E, Am (A7)
Dm, G, C.
Am, E, Am, (A7).

Tu neklausk, kas atsitiko – Vytautas Kernagis

Tu neklausk, kas atsitiko, tikriausiai nieko.
Tiesiog kažkas paliko ieškoti pirmo sniego,
O kažkas nuėjo, nepatikėjęs ir nesupratęs paukščių kalbos.

Tu neklausk, kas atsitiko, tikriausiai nieko.
Tiesiog kažkur prie kelio pilkas akmuo pravirko,
Bet visi praėjo nepastebėję, ir nesupratę ašarų jo.

Neklausk, kas atsitiko, tikriausiai nieko.
Tiesiog pušies viršūnėj paukštukas nusišovė.
Nes jis žinojo viską, nes jis žinojo viską ir viską jis suprato.

*Jei kada išgirsi paukštį kažką tau tyliai šnekant,
Patikėk juo ir išei sau, - nes matyt jau laikas.
Tu surasi pirmą sniegą, gėlių pilną lauką
I r suprasi netikėtai, kad pats esi paukštis.
Tu išei...*

St.: Em, Am, Bm, Em, (G).
Em, Am, Bm, Em.
G, D, G, D. Am, B7.

Pr.: Em, A, Am, B7.
Em, A, Am, B7.
Em, G, C, B7. -2K
Em, G, C, B7. Am, B7. Em.

Išeinu – Vytautas Kernagis

Išeinu, palieku tave... Nepyk...

Išeinu, palieku tave... Atleisk...

Nes nežinojau, kad tu nežinai, kas tai sniegas,

Nežinai, kas tai lietus...

Nes nežinojai, kad tu nežinai, kas tai pievos,

Nežinai, kas tai bičių medus...

Norėjau atnešti tau ...iš pievų, iš pievų

laukinių bičių medaus...

Bet nežinojau, kad tu nežinai, kas tai sniegas,

Nežinai, kas tai lietus...

Bet nežinojau, kad tu nežinai, kas tai pievos,

Nežinai, kas tai bičių medus...

Gal kada nors suprasi tu, Ką norėjau tau pasakyt tada,

Gal kada nors suprasi tu, Kad be pievų nebus medaus.

Ir gal tada vėl sugrįšiu aš, Už lango vėl lis lietus...

Ir gal tada vėl bitės neš Medų mums...

Original:

St.: Bm, E7, A. – 4k

Pr.: D, E, A, Fism.

Bm, E7, A.

Capo

St.: Dm, G7, C. – 4k

Pr.: F, G, C, Am.

Dm G, C.